

ТВОРЧИЙ ПРОЕКТ «ПРИКРАСА МОЛОДОЇ ПАНЯНКИ»

Виконала:
Учениця 9-А класу
Кім Валерія

-2016-

● Обґрунтування виробу об'єкта проектування.

Я навчаюся в 9-му класі Цюрупинської школи СЗОШ 1-3 ступенів №2. У вільний час я опановую техніку бісероплетіння. Однак, насолоджуючись таким простим, на перший погляд, методом створення прекрасних речей, з часом починаєш розуміти, що простота ця удавана, що процес створення справді досконалої речі потребує неабияких знань, смаку і майстерності...

Із захопленням вчишся - все життя.

Також мені подобаються вироби в'язані гачком. Вони дають змогу одягнутися і оздобити свій дім красиво, оригінально й зручно, не витрачаючи на це багато коштів. Уміння майстерно в'язати приносить справжню насолоду.

Щоб виготовити даний виріб, я вирішила використати нитки та бісеру.

Адже ці матеріали можна придбати дешево в магазинах.

Для того, щоб виготовити прикраси мені необхідно ознайомитися з подібними виробами.

◎ УКРАЇНСЬКЕ НАМИСТО: ІСТОРІЯ, РІЗНОВИДИ, СИМВОЛІКА

Намисто - одна з найдавніших жіночих прикрас на території України. Численні назви - монисто, буси, коралі, бісери - свідчить про їхню довгу історію та велику роль в культурі нашої країни. Для українських жінок це не просто прикраса, значення намиста глибоко символічне. А втім, зараз ви самі це зрозумієте.

Невеликий екскурс в історію наших прикрас

- ◎ Традиція носити намисто сформувалася ще багато століть тому, а це означає, що різноманіття цього декоративного елементу одягу надзвичайно велике. Впродовж усієї його історії намисто змінювалося за кольором, формою, матеріалом і навіть за способом носіння. Найперші нашійні прикраси були з кісточок овочів, зерен, скойок (двостулкових молюсків), фруктових плодів гарної форми, а вже згодом їх замінили камінні, металеві та скляні намистинки. Ще пізніше намисто почали виготовляти з дорогих природних матеріалів, таких як корали, бурштин, перли, скло, смальта, гранат. Його могли дозволити собі лише заможні міщанські жінки

- Способи носіння і значення намистСпосіб носіння намиста теж відрізнявся в різні часи. Перш за все слід зауважити, що для української жінки вийти на вулицю без намиста - все одно, що вийти голою. Чи то свято, чи храм, чи звичайний день за роботою - шию господині прикрашає низка майстерно вироблених намистин. Адже це, насамперед, - оберіг, захист від злих духів і недобрих людей.

За намистом можна було легко визначити соціальний статус жінки. Що більші намистини і що більше разок у нашийній прикрасі, то заможнішою була панянка: найбідніші мали по 2-3 шнурівки коралів, а багаті - 10 чи 15.

НАЙПОШИРЕНІШІ ВИДИ ЖІНОЧИХ ПРИКРАС НА ШИЮ

- ⦿ Давні варіанти жіночого намиста робилися з латуні. Вони мали вигляд спіральних трубочок, на які були нанизані монети (для заможніших панянок) чи хрестики (мали назву "хрестові згарди"). Крім цього, існували такі різновиди металевого намиста:
- ⦿ салба - нагрудник з тканини, розшитий монетами, на зразок турецьких, татарських та молдовських прикрас. Їх носили на Буковині;
- ⦿ дукач (личман) - прикраса, що мала вигляд монети з бантом. Спочатку використовували австрійські дукати, проте згодом почали брати російські рублі, але стара назва так і залишилася. Таке намисто носили в Центральній та Східній Україні.

Бурштинове намисто

- В околицях Києва, на Волині, у Прикарпатті жінки носили намисто зі "щирого" (тобто справжнього) бурштину, оскільки на цих територіях його видобували. Вважалося, що бурштин приносить здоров'я і покращує колір жіночого обличчя. Великі круглі намистини вирізалися ножем і нанизувалися на довгу нитку. Найчастіше таку масивну низку бурштину носили разом з коралами.

Коралі

- Чи не найпоширенішим на всій Україні було коралове намисто. Червоні коралі на тлі української вишиванки - це неймовірна краса і вишуканість. Традиція носити коралі, пройшовши крізь віки, збереглася й донині, а тому цей вид прикрас на шию ми можемо уявити найкраще. Рожеві з сірим чи червоним відтінком намистини однакової форми, але різного розміру нанизувалися на шовковий шнурок у певному порядку: великі всередині, а менші - по краях. Червоне коралове намисто, як вірили наші пращури, було наділене магічними властивостями: яскраво червоні намистини на жінці означали, що вона здорова, а тьмяні і сіруваті попереджали про хворобу.

Скляні та перляні буси

- Кожна дівчина мріяла про "писані пацьорки". Саме так називалось скляне намисто, яке було надзвичайно дорогим, адже розписані вручну намистини привозили із далекої Венеції. Муранське скло і донині не втратило своєї слави та цінності, а майстри надійно зберігають таємницю його виготовлення. Так само дорого коштувало і намисто із перлів, адже мушлі теж привозили із заморських країв. Скляні та перляні прикраси були привілеєм лише найзаможніших панянок.

Намисто з бісеру

- Досить популярними серед українських жінок були плетені стрічки з бісеру. Спочатку вони були теж дорогим, адже їх привозили з острова Мурано, але коли Чехія почала масове виробництво бісеру, кожна жінка чи дівчина могла дозволити собі одягнути "цятки" (так намисто з бісеру називали на Буковині).

Ось Ви і переконалися на власні очі, яка цікава історія намиста - невід'ємного елементу українського одягу.

